

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Ing. M. K., „X“**, zastoupeného Mgr. Davidem Hejzlarem, advokátem se sídlem 1. Máje 97, Liberec, proti **žalovanému: Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj**, Velká Hradební 39/611, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 1 000,- Kč. Částka 1 000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 730,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou ve znění jejího doplnění ze dne 6.6.2012 domáhal, aby soud původnímu žalovanému Finančnímu úřadu v Děčíně uložil vydat rozhodnutí ve věci podnětu žalobce ze dne 15.3.2007 k vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2000, a to nejpozději do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Vzhledem k tomu, že dne 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), musel se zdejší soud předně vypořádat s otázkou, který správní orgán v oblasti výkonu správy daní je žalovaným od 1. 1. 2013. Dle ustanovení § 19 odst. 1 zákona o finanční správě byly mimo jiné s účinností od 1. 1. 2013 zrušeny všechny finanční úřady zřízené podle zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o územních finančních orgánech“). V souladu s tímto ustanovením byl tudíž kromě jiného zrušen Finanční úřad v Děčíně, jenž byl původně žalovaným v daném případě. V souladu s ustanovením § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se územními

finančními orgány, které jsou uvedeny v rozhodnutích vydaných při správě daní, rozumí orgány finanční správy, jež jsou příslušné od 1. 1. 2013 dle zákona o finanční správě.

Dle ustanovení § 1 odst. 2 zákona o finanční správě se jako orgány finanční správy s účinností od 1.1.2013 také zřídily finanční úřady, které jsou v soustavě správních orgánů pro výkon správy daní nejnižším článkem této soustavy. Nově zřízené finanční úřady vykonávají působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu finančního úřadu. Vzhledem k tomu, že původně žalovaným byl Finanční úřad v Děčíně, tj. úřadem, který v rámci úřadů zřízených dle zákona o územních finančních orgánech byl hierarchicky nejnižším článkem, je zjevné, že žalovaným s účinností od 1.1.2013 je finanční úřad zřízený dle zákona o finanční správě, a to konkrétně Finanční úřad pro Ústecký kraj. Tento finanční úřad vykonává územní působnost v rozsahu územní působnosti zrušeného Finančního úřadu v Ústí nad Labem (viz ustanovení § 8 odst. 2 zákona o finanční správě) a zároveň se též jedná o nejnižší článek nově zřízené soustavy orgánů finanční správy. V této souvislosti soud považuje za přiléhavé zmínit, že z ustanovení § 10 odst. 1 písm. f) zákona o finanční správě ohledně věcné působnosti finančních úřadů vyplývá, že (toliko) finanční úřad vybírá a vymáhá peněžitá plnění, která uložily orgány finanční správy. V tomto směru se jedná o obdobnou pravomoc, kterou do 31. 1. 2012 vykonával Finanční úřad v Děčíně v obvodu své územní působnosti.

Podáním, která zdejšímu soudu došlo dne 11.3.2013, však žalobce vzal výslovně předmětnou žalobu zpět, a to s odůvodněním, že žalovaný vydal dne 27.2.2013 rozhodnutí o přeplatku, č.j. 310103/13/2503-24802-505243. Právě vydání rozhodnutí o přeplatku se žalobce svojí žalobou domáhal. Současně žalobce zmíněné rozhodnutí žalovaného soudu doložil a uvedl, že žaloba byla podána důvodně a zpětvzetí žalob zavinil žalovaný, proto žádá, aby žalovanému byla uložena povinnost uhradit mu náklady řízení.

S ohledem na zpětvzetí žaloby soud podle § 47 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), řízení o ní zastavil.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění po 1. 9. 2011, rozhodl o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000,-Kč, toliko ve výši 1 000,-Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1 000,-Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Z důvodů zastavení řízení zároveň v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty druhé s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení náhradu nákladů řízení ve výši 16 730,-Kč, neboť k zastavení řízení nedošlo z „žalobcovy svobodné vůle“, nýbrž proto, že žalovaný učinil to, čeho se žalobce po řadu měsíců bezvýsledně domáhal, takže řízení se tím již stalo zbytečným. Náhradu nákladů řízení ve výši 16 730,-Kč představuje částka 1 000,- Kč odpovídající nevrácené části uhrazeného soudního poplatku; částka 8 400,- Kč za čtyři úkony právní služby po 2 100,-Kč podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění do 31.12.2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), doplnění

žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), replika - § 11 odst. 1 písm. d)]; částka 1 200,- za čtyři s výše uvedenými úkony související režijní paušály; částka 3 100,- Kč za jeden úkon právní služby podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 1.1.2013 [zpětvzetí - § 11 odst. 1 písm. d)]; částka 300,- Kč odpovídající s tímto úkonem souvisejícímu režijnímu paušálu a částka 2 730,- Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě náhrady soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 25. března 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová